

Näin yhdistys sai alkunsa

Yhdistyksen kaksi perustajajäsentä, insinööri Alpo Penttinen ja professori Pentti Huovinen muistelevat yhdistyksen perustamiseen liittyviä tapahtumia.

Yhdistyksen perustamisajatus lähti keskustelusta 19.8.2006 Nousten päivillä (Nousiaisten kesätapahtuma), jossa silloinen kansanedustajaehdokas professori Pentti Huovinen oli esittäytymässä puolueen teltalla. Nousten päivät on suuri markkinatapahtuma, jossa on toistasataa näytteilleasettajaa, kauppiasta ja yhdistystä esittäytymässä. Alpo ja Pirjo Penttinen pysähtyivät juttelemaan Huovisen kanssa.

Pirjo otti puheeksi asevelvollisten aseman tapaturma- ja sairastumistapauksissa ja sitä pohdittiin tavallista keskustelua paljon pitempään. Pirjolla ja Alpolla oli kokemusta asioiden hoitamisen vaikeudesta ja ongelmista. Pirjo otti puheeksi Juhan sairastumisen varusmiespalvelussa ja sen seuraukset. Slogan "Kyllä Suomi pojistaan huolen pitää" ei tuntunut automaattisesti toteutuvan. Pentti kiinnostui asiasta ja rupesi selvittämään keinoja asiantilan parantamiseksi.

Pentti ehdotti yhdistyksen perustamista asiaa ajamaan. Hänellä oli kokemusta juuri perustetusta omasta kannatusyhdistyksestään eli yhdistyksen perustaminen tekniseltä kannalta oli tuoreena mielessä. Ensin kuitenkin päädyttiin siihen, että selvitetään kuka ajaa asevelvollisen vammautuneiden asiaa. Heti ei haluttu perustaa mahdollisesti jo olemassa olevalle yhdistykselle rinnakkaista yhdistystä.

Tulostetuista sähköpostiviesteistä käy ilmi, että 23.8.2006 Pentti on ollut yhteydessä Suomen Potilasliiton järjestösihteri Hannu Hietalaan ja ovat sopineet, että Pentti laatii sivun mittaisen paperin asiasta Potilasliiton hallitukselle, joka kokoontuu 15.9.2006. Tämä pohjalta tehtiin kirje Potilasliiton hallitukselle (4.9.2006), ajatuksena oli, että Potilasliitto lausuisi mielipiteensä aiotun yhdistyksen tarpeellisuudesta.

Potilasliiton hallitus oli käsitellyt asiaa ja liiton puheenjohtaja Paavo Koistinen vastasi 23.9.2006, että perustettava uusi yhdistys voisi olla Potilasliiton jäsen. Ilmeisesti Potilasliiton jäsenyhdistyksissä ei ollut olemassa vammautuneiden varusmiesten asioiden etuja valvovaa yhdistystä.

Luontevinta oli jatkaa selvitystyötä. Seuraavaksi Alpo oli yhteydessä Sotainvalidien Veljesliittoon. Alpo soitti Sotainvalidien Veljesliittoon keskustuomistoon (11.10. 2006), josta sain tiedon Matti Harasta. Hän on liiton hallituksen jäsen ja itsekin varusmiespalvelussa vammautunut. Alpo soitti Matille ja tämä vastasi puhelimeen raitiovaunussa. Kuuluvuus oli taustahälyn takia huono. Matti kuitenkin kuuli sen verran, että kiinnostui asiasta ja soitti takaisin uudestaan kun oli hypännyt pois raitiovaunusta.

25.10.2006 Matilta tuli s-postiviesti, josta käy ilmi, että Sotainvalidien Veljesliiton hallituksessa on asiasta keskusteltu ja todettu, ettei asevelvollisena vammautuneita voida sääntöjen mukaan ottaa yhdistyksen jäseniksi sekä kehoitettu perustamaan oma yhdistys kuten talvisodan invalidit tekivät. Matti Hara on useaan otteen kertonut, että hän vastusti asevelvollisten asioiden ottamista mukaan liiton toimintaan. Matti oli kuitenkin itse enemmän kuin valmis tulemaan mukaan uuden yhdistyksen perustamiseen.

Pentti oli lokakuun lopussa 2006 yhteydessä merivoimien ylilääkäriin Kai Parkkolaan, joka on hänen kurssitoverinsa "lääkiksen" ajoilta. Kai vastasi että asevelvollisille ei ole vammautumistapauksissa tarjolla vertaistukea. Hän oli keskustellut Merivoimien sosiaalipäällikön

Liisa Eräsen kanssa, joka piti vertaistukea hyvänä ajatuksena.

Matin viesti 31.10.2006 kertoo, että hän on toimittanut Invalidiliittoon tj. Raimo Lindbergille ja järjestöpäällikkö Marja Pihnalalle kirjelmän (ilmeisesti sama kuin Veljesliitolle) asiastamme. Vastausta tähänkään en löydä dokumentin muodossa, mutta arvelen sen olleen suunnilleen sen, etteivät sen hetkiset Invalidiliiton säännöt mahdollistaneet tämän tapaisen yhdistyksen voivan kuulua Invalidiliittoon. Sääntöjä on myöhemmin muutettu.

1.11.2006 Pentin ja Alpon välisessä sähköpostiviestissä todetaan, että ruvetaan perustamaan pienellä porukalla omaa yhdistystä ja valmistellaan yhdistyksen sääntöjä mallisääntöjen pohjalta. Nimi hahmotelmia oli useita mm. Sotilastapaturmaisten tuki ry, mutta se koettiin liian sotaiseksi ja lopulta päädyttiin nykyiseen nimeen Asevelvollisena vammautuneiden tuki. Yhdistyksen kotipaikasta käytiin keskustelua lähinnä Turun ja Helsingin välillä, mutta lopulta päädyttiin Turkuun.

Yhdistyksen perustamiskirja on päivätty 23.11.2006 ja sen ovat allekirjoittaneet Alpo Penttinen, Pentti Huovinen, Pirjo Penttinen, Matti Hara ja Juha Penttinen. Yhdistysrekisteriin paperit lähetettiin 24.11.2006 ja perustamismaksu 60 € maksettiin Pentin kanssa puoliksi.

6.11.2006 Alpo on ollut yhteydessä Varusmiesliiton toiminnanjohtaja Henrik Husuun. Hän lupasi viedä asiaamme eteenpäin hallituksen tiedoksi. 20.1.2007 Varusmiesliiton hallitus päätti liittyä uuden yhdistyksen tukijäseneksi.